॥ श्रीवरवरमुन्यृतुमाला ॥

सदैव सन्तो वरयोगिपादद्वन्द्वैकचिन्तानिरता मदीये ।
चित्ते वसन्तो मुदमद्वितीयां सम्पादयन्तां नियतं दयन्ताम् ॥

हाहा भवग्रीष्मविशेषतप्ताः सद्यो विहातुं सकलांश्च तापान् ।
श्रीरम्ययोगीन्द्रपदाम्बुजन्मच्छायामुपाश्रित्य भवन्तु हृष्टाः ॥२॥

श्रीमच्छठारातियतीन्द्रमुख्यप्राचीनसूरीन्द्रगणावतारः ।
श्रीरम्यजामातृमुनीश्वरोऽयं वर्षायुतं जीवतु भक्तभोग्यः ॥३॥

श्रीमद्वचोभूषणदिव्यसूक्तिव्याख्यादिविख्यापितवैभवाब्धिः ।
श्रीमद्यतीन्द्रप्रवणो मुनीन्द्रः जेजेतु भूमौ शरदस्सहस्रम् ॥ ४ ॥

योगीन्द्र ! हे मन्तरि § मन्त्रराजं नित्यं त्वदीयं मयि दासदासे ।
श्रेयांसि भूयांसि तरङ्गयेथाः कारुण्यवातोत्थकटाक्षपूरैः ॥ ५ ॥

---

§ हे योगीन्द्र त्वदीयं मन्त्रराजं मन्तरि मयि = त्वदीयमन्त्रनित्यमनन-निरते मयीति यावत् ।

कारुण्यपूरैः शिशिरान्तरङ्गः कान्तोपयन्ता मुनिसार्वभौमः ।
एवं सदा मां स्वगुणावलीनां सङ्कीर्तनैकोत्सुकमातनोतु ॥ ६ ॥

इत्थमृतुमालिकास्तुतिमभिराममुनीन्द्रगुणमयीं पठताम् ।
अण्णङ्गरार्यरचितामनुकलमनवद्यधीर्विजृम्भेत ॥